

Kirstein

KIRSTEIN

Leon Kirstein i Leokadia z d. Borsch pobrali się i zamieszkali w Gdyni w roku 1927. Pierwotnie mieszkali na Grabówcu w willi "Ludwini", potem w "Grażynie" przy ul. Świętojańskiej, na "Starej Poczcie" przy ul. Pocztovej (dzis ul. Warszawska) i wreszcie od 1943 r. przy ul. 3-go Maja.

Rodzina Leokadii to z d. przadziada Kaszubi, których posiadłości ziemskie sięgały od Kępy Okazywskiej po Dolne Pogórze i centrum Gdyni. Brat ojca należał do inicjatorów powołania parafii w Kosakowie (ofiarował ziemię pod budowę kościoła i emmentarza). Rodzice Leokadii mieszkali w Gniewkowie, a od 1905 r. w Kosakowie gdzie w kupili majątek ziemski.

Leokadia jako jedyna z 9 rodzeństwa wychowywała się u swojego wujka (ze strony mamy) O. Ambrożego Lewalskiego - księdza w Swarzewie prześladowanego przez Bismarcka za organizowanie (wraz z Antonim Abrahamem) polskich szkół po kaszubskich wsiach - krzewiącego patriotyzm i walczącego o polskość tych ziem. W 1920 r. współorganizował uroczystość zasłubin Polski z Morzem w Pucku przez gen. Hallera (w czym czynnie uczestniczyła Leokadia). Leokadia ukończyła Seminarium Nauczycielskie w Wejherowie i pracowała jako nauczycielka w okolicach Pucka, gdzie poznała swego męża. W czasie II Wojny Światowej rodzina Leokadii została wysiedlona z gniazda rodzinnego, a jeden ze szwagrow Kierownik Szkoły w Pierwszym - Jan Koszałka został stracony w Pleszynie.

Rodzina Leona to rdzenni kociewscy. Rzemieślnicy, kupcy. Mieszkał początkowo w Starogardzie następnie w Berlinie i Skarszewach. Od 1930 r. za namową Leona zaczęli sprowadzać się do Gdyni jego rodzice i rodzeństwo.

Brat Władysław muzyk, kompozytor, nauczyciel, dyrygent i założyciel chórów gdynskich, dyrektor Ogniska Muzycznego, folklorysta, publicysta. Odznaczony m.in. medalem Oskara Kolbetta. Jego twórczość zobrazowała wystawa w Muzeum Miasta Gdyni we wrześniu 2001r.

Brat Paweł był sędzią - wieloletnim Przewodniczącym Sądu Ubezpieczeń w Gdyni.

Franciszek - kolejni z braci był księdzem, prawnikiem, dr teologii, prof. Wyższego Seminarium Duchownego w Pelplinie, szambelanem papieskim, hartmistrzem RP. W latach 1957 - 1968 r. był proboszczem parafii św. Mikołaja w Chyloni.

Bernard jeden z młodszych braci Leona tuż po wojnie współwłasiciel getyńskich kawiarni i restauracji „Fregata”, „Maskota” i „Patria”. Poźniej dyr. Warimex-u w Warszawie.

Leon najstarszy z rodzeństwa początkowo pracował w kancelarii adwokackiej H.E. Kuzmienieckiego jako kierownik kancelarii, a następnie w Banku Gosp. Krajowego jako kierownik działu windykacyjnego. W miarę swoich możliwości pomagał rodzeństwu zdobyć jak najwyższe wykształcenie. Należał do "Beactwa Kurkowego" i Towarzystwa Gimnastycznego "Sokol" - którego był ostatnim prezesem przed II Wojną Światową. W 1939 r. Leon walczył w obronie Kępy Okazywskiej skąd dostał się do niewoli. Po powrocie działał w konspiracji w AK przy przerzutach ludzi m.in. do Szwecji. W 1942 r. zbiegł do Krakowa, a część jego rodzeństwa do Warszawy i Kielc. Dwoch braci brało udział w Powstaniu Warszawskim, a szwagier aresztowany w Kielcach za działalność w AK zginął w obozie koncentracyjnym w Buchenwald-Weimar. W Kralowie Leon pracował w firmie spedycyjnej. Starsza córka Danuta - działała w Tajnym Harcerstwie z współpracą w AK. W 1943 r. za działalność w AK Leon został aresztowany przez gestapo. Przebywał w więzieniu Montelupich, w obozie koncentracyjnym w Pleszowie i w zakładzie karnym w Tarnowie skąd wyszedł pod koniec wojny. W 1945 r. władze warszawskie oddęlowały Leona Kirsteina do otwarcia Banku Gosp. Krajowego w Gdyni i Gdańsku. W BGK pracował aż do tragicznej śmierci w styczniu 1946 r.

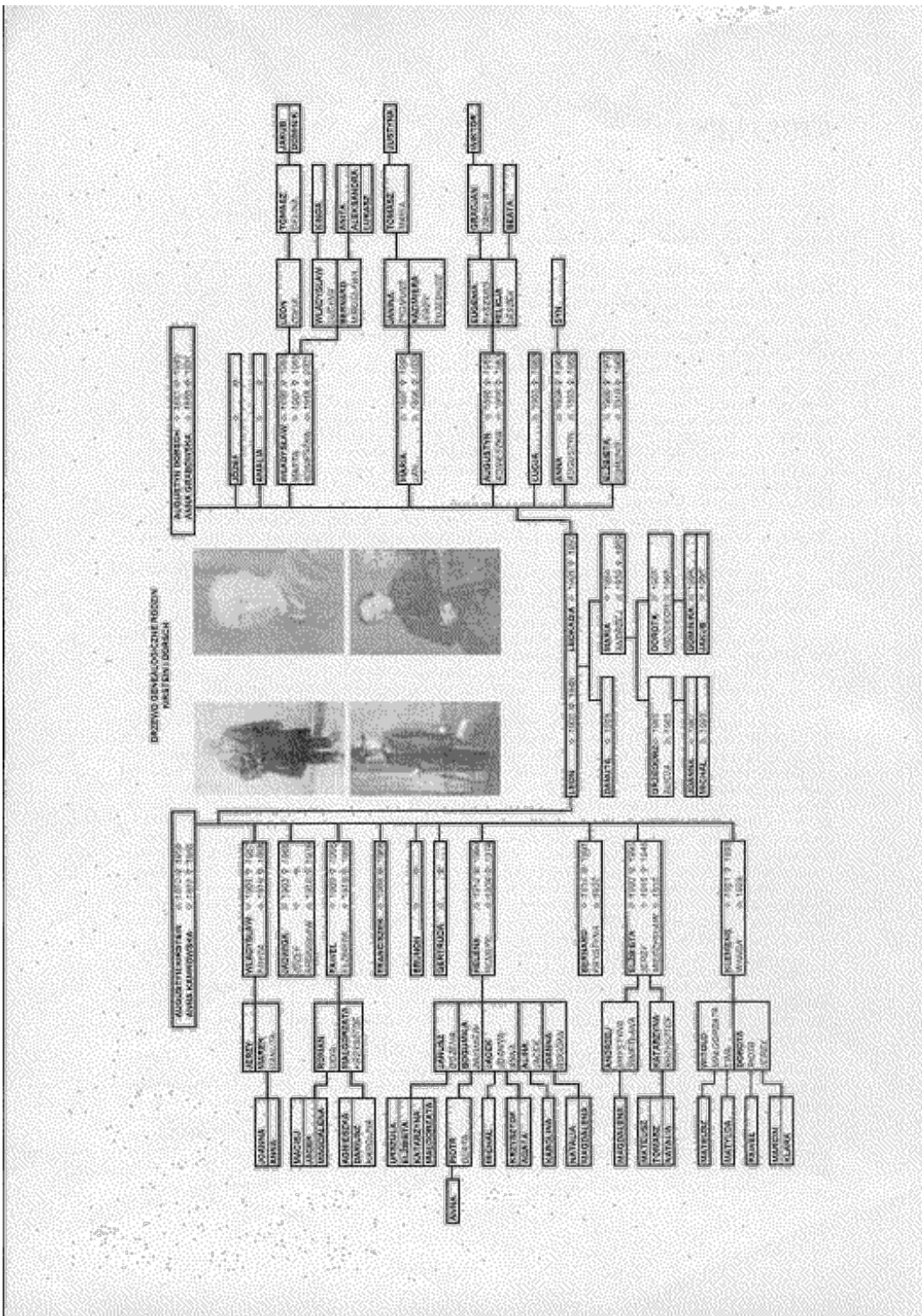
Od tego momentu trud utrzymania i wykształcenia córek przejęła Leokadia. Pracowała w Wydziale Zdrowia jako kierownik działu świadczeń leczniczych. Zmarła w 1992 w wieku 91 lat.

Obie córki ukończyły Liceum SS. Urszulanek w Gdyni i studiowały na Politechnice Gdańskiej. Maria na Wydz. Budowy Maszyn, Danuta ukończyła Wydz. Architektury - jest "Budowniczym Gdańka". W Gdyni zaprojektowała między innymi 2 szkoły. Pracowała społecznie w wielu organizacjach.

Maria w trakcie studiów poznała Andrzeja Fontańskiego i w 1962 r. wzięli ślub. W 1965 r. urodził im się syn Grzegorz, a w 1967 r. córka Dorota. Szczęście rodzinne zburzyła śmiertelna choroba Andrzeja. Zmarł w 1969 r. Maria pracowała w pionie technicznym Grand Hotelu w Sopotcie, a potem przez 17 lat w Gdynińskiej Stoczni Remontowej Nauta jako spec. technolog. Dzieci ukończyły kolejno SP nr 1 i VI LO w Gdyni. Syn Grzegorz jest absolwentem Wydz. Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej. Ma dwoje dzieci: Joannę ur. 1987r. i Michała ur. 1993r. Córka Dorota - absolwentka AR w Poznaniu i mąż Wojciech Misterka absolwent WSM w Gdyni - mają również dwoje dzieci: Dominikę ur. 1994 r. i Jakuba ur. 1996r.

Młode pokolenie uczy się, pracuje i mieszka w Gdyni tworząc kolejne strony historii.

Opublikowano:

31.08.2006 00:00

Autor:

Lidia Rumel-Czarnowska

Źródło: <https://www.gdynia.pl/o-gdyni/ksiega-gdynian,3577/kirstein,369943>